

عنوان مقاله:

عوامل ضعف گردشگری ساحلی مازندران در جذب گردشگر (مطالعه موردی: مرکز استان شهر ساری)

محل انتشار:

همایش ملی گردشگری، سرمایه های ملی و چشم انداز آینده (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

امین اسماعیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت جهانگردی، موسسه آموزش عالی مازیار، رویان

بنفشه فراهانی - مدرس کارشناسی ارشد مدیریت جهانگردی، موسسه آموزش عالی مازیار، رویان

فاطمه رضانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت جهانگردی، موسسه آموزش عالی مازیار، رویان

خلاصه مقاله:

گردشگری به عنوان یک منبع درآمد سرشار در تجارت جهانی و عنصر مهمی در بهبود و تنظیم موازنه بازرگانی و تراز پرداخت های بسیاری از کشور ها شده است. کشور ما از نظر منبع جاذبه های طبیعی پنجمین کشور دنیاست، و این در حالی است که با وجود 4 هزار کیلومتر نوار ساحلی در کشور هنوز برنامه ای مشخص در خصوص توسعه زیر ساخت های گردشگری ساحلی نداریم. مناطق ساحلی شمال ایران از پربارترین و پویا ترین منابع اکولوژیکی و بستر مهمی جهت فعالیت های عظیم اقتصادی و اجتماعی در جهان به شمار می روند. شهرستان ساری با داشتن فاصله 12 کیلومتری به دریا و تقسیم شدن ساحل دریا به بخش دولتی و عمومی و نبود امکانات و زیر ساخت های لازم و در بخش عمومی باعث شده که گردشگران ساحلی، ساری را برای گذران اوقات فراغت خود انتخاب ننمایند. هدف مقاله حاضر بررسی گردشگری ساحلی ساری و علل ضعف و راهکارهایی جهت بهبود این وضعیت می باشد. این در حالی است که سرمایه گذاری در بخش گردشگری ساحلی نوعی کار آفرینی محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

گردشگری، گردشگری ساحلی، ساحل مازندران، ساحل ساری، علل ضعف، زیر ساخت ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319392>

